

Věřme, že Spasitel náš živý jest,
jemuž sme povinni počet odvést
v den poslední,
když povstaneme,
k soudu půjdeme,
strachem plni.

Soudce spravedlivý soudit bude,
Žádná duše lidská soud neujde,
musí vyznati, vypravovati
svoje činy,
které činila neb pomyslila.
všecky viny.

Ach, jaké žalosti tehdáž budou,
ach, jaké úzkosti na nás půjdou,
když povstaneme, z hrobů půjdeme
na soud věčný,
bude každý z nás v tento hrozný čas
nebezpečný.

Rozpomeň se na nás, milý Bože,
krom Tebe nám žádný nepomůže,
nebo bez Tebe žádný muž sebe
sprovoditi
do tej radosti, kterouž v hojnosti
máme míti.

Neb hříšní nemají potěšení
a z pekla žádného vykoupení,
než v tom vězení, hrozném trápení
pozůstanou,
v kterémž ouzkosti, velké žalosti
nepřestanou.

Nezpomínej hříchy naše, Pane,
když budeš souditi, Tě žádáme,
ale z milosti do tej radosti
rač nás uvést,
což vždy doufáme, Tobě vzdáváme
chválu a čest.

Protož, dokud čas jest smilování,
čiňme na tom světě vždy pokání,
ať těch zármutků, jenž ze zlých skutků
pocházejí
nemáme časně, plesáme věčně
v slavném ráji.